

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **P. K.**
bytem Čs. A. 601, P.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Městský úřad Nové Město na Moravě**
sídlem Vratislavovo nám. 103, Nové Město na Moravě

o žalobě podané žalobcem dne 22.2.2019 na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách obce Nové Město na Moravě (<http://www.radnice.nmmn.cz/>), a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dne 14.7.2017 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 24.7.2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 22.2.2019 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách obce Nové Město na Moravě (<http://www.radnice.nmm.cz/>), a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), dne 14.7.2017 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 24.7.2017.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce uvádí, že zveřejňování jeho osobních údajů žalovaným již bylo předmětem soudního přezkumu ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 62 A 79/2018, a přestože soud dal žalobci za pravdu, žalovaný nezákonný zásah zopakoval a znovu předmětné dokumenty se žalobcovými osobními údaji zveřejnil na webových stránkách, neboť je žalobce prostřednictvím prohlížeče Google v únoru 2019 našel.
3. Žalobce tedy navrhuje, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal dne 14.7.2017 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 24.7.2017, byl nezákonný.

III. Obsah vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se žalobou nesouhlasí. Uvádí, že předmětné dokumenty ze své webové stránky „odpojil“ ihned poté, co mu byla doručena žaloba ve věci vedené pod sp. zn. 62 A 79/2018, a nahradil je dokumentem v anonymizovaném znění. Na to ostatně žalobce zareagoval změnou petitu původní žaloby, neboť již nepožadoval, aby soud žalovanému zakázal v zásahu pokračovat, nýbrž se domáhal jen určení, že provedený zásah byl nezákonný. Poté, co žalovaný dne 12.2.2019 obdržel předžalobní výzvu, v níž jej žalobce upozorňoval, že zveřejňuje jeho osobní údaje v předmětných dokumentech nadále, zjistil, že původní soubor s předmětnými dokumenty, které obsahují žalobcovy osobní údaje, je na internetu dohledatelný prostřednictvím webových vyhledávačů. Vzhledem k tomu žalovaný původní soubor ze svého serveru odstranil. Žalovaný tedy popírá, že by předmětné dokumenty znovu zveřejnil, a navrhuje žalobu odmítnout, případně zamítnout; na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas (§ 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), neboť, jak vyplynulo z vyjádření žalovaného, v době podání žaloby byly osobní údaje žalobce na webových stránkách žalovaného dohledatelné prostřednictvím vyhledávačů.

6. Zdejší soud již o žalobě jednou rozhodoval. Usnesením ze dne 5.6.2019 žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že se žalobce domáhá rozhodnutí soudu o témže zásahu, který spočívá ve zveřejnění žalobcových osobních údajů ve shodných dokumentech (v žádosti o poskytnutí informací a v odpovědi na tuto žádost), o němž již zdejší soud rozhodoval rozsudkem ze dne 21.8.2018, č.j. 62 A 79/2018-72, kterým rozhodl, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách obce Nové Město na Moravě (<http://www.radnice.nmm.cz/>), a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a e-mailové adresy v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal podle InfZ dne 14.7.2017 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 24.7.2017, byl nezákonný.
7. Nejvyšší správní soud však rozsudkem ze dne 8.10.2019, č.j. 10 As 221/2019-35, usnesení zdejšího soudu zrušil s tím, že „*zásah, o kterém rozhodoval krajský soud prvním rozsudkem, a stěžovatelem tvrzený zásah, o kterém rozhodovat odmítl, totožný není*“. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*zveřejnění osobních údajů žalobce na internetu správním orgánem je trvajícím zásahem. (...) Rozhodne-li krajský soud deklaratorním rozsudkem o zákonnosti či nezákonnosti takového zásahu (tedy, že zásah byl nezákonný), a pokud se v řízení o nové žalobě ukáže, že takovýto zásah pokračuje i po právní moci rozhodnutí soudu, jde z hlediska totožnosti věci a otázky věci pravomocně rozhodnuté o zásah nový. Klíčové pro posouzení totožnosti věci je období, po které měl zásah trvat dle prvního rozsudku, deklarujícího do minula zásah. NSS zdůrazňuje, že nejde o pouhé formalistické cvičení. Původně nezákonný zásah se totiž může v průběhu času stát zásahem nikoliv nezákonným, třeba s ohledem na dobu trvání „nového“ zásahu, proměnu právní úpravy nebo jiné relevantní okolnosti (a samozřejmě naopak, původně zákonný zásah se ze stejných příčin může po prvním rozsudku proměnit v zásah nezákonný). Nelze samozřejmě vyloučit, že se v dalším řízení ukáže, že tvrzený zásah není přičitatelný žalovanému. Stejně tak se může ukázat, že tvrzený zásah jsou jen pouhé následky původního nezákonného zásahu (tedy nezákonného zveřejnění osobních údajů správním orgánem v dokumentu na internetu), které již nejsou přímo žalovanému přičitatelné (např. údaje generované vyhledávačem typu Seznam.cz nebo Google, jakkoliv tyto údaje žalovaný na svých serverech již kompletně odstranil). V každém případě tyto otázky nutno posuzovat meritorně*“.
8. Zdejší soud tedy o žalobě rozhodoval znovu. Byl přitom v souladu s § 110 odst. 4 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozsudku.
9. Vyšel přitom z toho, že žalobce spatřuje nezákonný zásah žalovaného předně v tom, že žalovaný znovu (po vydání rozsudku zdejšího soudu ze dne 21.8.2018) zveřejnil žádost o informace, kterou žalobce podal podle InfZ dne 14.7.2017 k žalovanému, a odpověď žalovaného na tuto žádost ze dne 24.7.2017.
10. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
11. Podle § 87 odst. 2 věty první s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

12. V daném případě není sporu o to, že prostřednictvím webového vyhledávače Google byly předmětné dokumenty s osobními údaji žalobce dohledatelné i v únoru 2019; to na jednání soudu potvrdil výslovně i žalovaný. Právě k prokázání této skutečnosti přitom žalobce navrhl provedení důkazu videonahrávkou. Proto nebylo třeba tento důkaz provádět.
13. Pokud jde o dohledatelnost údajů „i v únoru 2019“, žalovaný ve svém vyjádření ze dne 6.5.2019 a shodně i na jednání soudu věrohodně vysvětlil, jak k tomu došlo. Podle žalovaného nebyly dokumenty s osobními údaji žalobce znovu zveřejněny, ale zůstaly z důvodu funkcionality redakčního systému prostřednictvím webových vyhledávačů nadále dostupné. Zdejší soud vyjádření žalovaného považuje za logické a konzistentní, přičemž i zdejšímu soudu je z úřední činnosti známo, že dokumenty jsou dohledatelné prostřednictvím některých vyhledávačů i v případech, kdy na webové stránce, kde byly zveřejněny, již viditelné nejsou.
14. Naopak verzi žalobcovu, na níž je žaloba vystavěna, tj. že by žalovaný po „odsuzujícím rozsudku“ ze dne 21.8.2018 předmětné dokumenty s osobními údaji žalobce znovu zveřejnil, žalobce ničím nedoložil a verzi žalovaného nezpochybnil. Za této situace nelze přisvědčit žalobci, že se žalovaný dopustil žalobcem tvrzeného zásahu, který měl spočívat v opakovaném zveřejnění žádosti o informace, kterou žalobce podal dne 14.7.2017 k žalovanému a v odpovědi na ní, neboť nic takového nebylo prokázáno.
15. Pokud by snad zásah žalovaného měl spočívat v tom, že prostřednictvím některých webových vyhledávačů byly žádost a odpověď na ni s osobními údaji žalobce dostupné i v únoru 2019, nejednalo by se o nový zásah, nýbrž o pouhé následky původního nezákonného zásahu (tedy nezákonného zveřejnění osobních údajů žalovaným v dokumentech na internetu), které již nejsou přímo žalovanému přičitatelné. Oba dokumenty totiž žalovaný před podáním žaloby z webové stránky odstranil (opak žalobce netvrdí a navíc jím provedená změna petitu ve věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 62 A 79/2018 odstranění dokumentů z úřední desky zřetelně potvrzuje). Pokud tyto dokumenty přesto dokázal vyhledávač Google nalézt, neznamená to, že jsou na úřední desce zveřejněny, nýbrž to, že na internetu zůstala „jejich stopa“ jako následek původního zveřejnění. Žalobce však za nezákonný zásah neoznačuje postup žalovaného, který dokumenty s osobními údaji žalobce ponechal na svém serveru poté, co je z webové stránky odstranil, nýbrž jejich zveřejnění na webové stránce. K tomu však již po vydání rozsudku zdejšího soudu ve věci sp. zn. 62 A 79/2018 nedošlo (nedocházelo). Ani pro tento případ tedy nemůže být žaloba důvodná.
16. Nelze přitom souhlasit se žalobcem v tom, že by následkem původního zásahu mohlo být toliko zobrazování nefunkčního odkazu. Podle názoru zdejšího soudu jsou následkem původního zásahu, který spočíval ve zveřejnění dokumentů na webové stránce žalovaného a který byl ukončen (dokumenty byly z webové stránky odstraněny), obě shora popsané situace; tedy jak vyhledání dokumentů prostřednictvím webových prohlížečů, tak vyhledání nefunkčních odkazů na tyto dokumenty.
17. Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že žaloba důvodná není, a proto ji podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
18. Pokud jde o nesouhlas žalobce a jeho zástupce s vyvěšením jejich osobních údajů na web Nejvyššího správního soudu, tak zdejší soud není tím, kdo by rozsudky na web umísťoval, a nemá tedy jak žalobci vyhovět.

V. Náklady řízení

19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a § 110 odst. 3 s.ř.s. S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2014, č.j. 5 Afs 15/2012 – 102, tak učinil jedním výrokem.
20. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení o žalobě ani řízení o kasační stížnosti. To by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 20. prosince 2019

David Raus v.r.
předseda senátu